

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 grudnia 2021 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział XV Cywilny- Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Brygida Łagodzińska

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2021 w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. L.

przeciwko A. G.

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w Poznaniu

z dnia 14 grudnia 2020 roku

sygn. akt IC 1202/19

1. oddala apelację;
2. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1 800 zł z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Brygida Łagodzińska

UZASADNIENIE

Powódka A. L. wniosła pozew o zapłatę od pozwanego A. G. kwoty 12 199,63 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 17 sierpnia 2018 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 17 stycznia 2019r. w Sądzie Rejonowym w (...) referendarz sądowy orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany wniosł sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa i zwrot kosztów procesu według norm przepisanych.

Wyrokiem z dnia 14 grudnia 2020 r. Sąd Rejonowy Poznań-Stare Miasto w Poznaniu w punkcie 1. zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 12 199,63 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 17 sierpnia 2018 r., do dnia zapłaty oraz w punkcie 2. kosztami procesu obciążył pozwanego w całości i na tej podstawie zasądził od niego na rzecz powódki kwotę 4 227 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 3 600 zł z tytułu kosztów zastępstwa procesowego.

Apelację od wyroku wniosł pozwany, zaskarżając orzeczenie w całości.

Pozwany zarzuty wobec wyroku Sąd Rejonowemu przedstawił w sposób opisowy, zarzucając:

- wydanie przez Sąd Rejonowy wyroku w oparciu o zeznania powódki, które nie zostały poparte dowodami;
- niezasadne uznanie przez Sąd Rejonowy za wiarygodny dowodu z przesłuchania powódki, przedstawiając przy tym swoje stanowisko;
- bezpodstawne uznanie za niewiarygodne zeznań pozwanego, argumentując swoje stanowisko własnymi wyliczeniami wynagrodzenia należnego mu od powódki.

Pozwany wniósł o zmianę wyroku w całości lub uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.

W odpowiedzi na apelację powódka wniosła oddalenie apelacji oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu w postępowaniu odwoławczym, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja okazała się bezzasadna.

Sąd Okręgowy w pełni podziela ustalenia i rozważania Sądu pierwszej instancji.

Podniesiony przez pozwanego w apelacji zarzut, że zapisy umowy nie budziły wątpliwości i należnością główną było wypłacone przez zakład ubezpieczeń odszkodowanie wraz z odsetkami nie zasługiwało na uwzględnienie. Niewątpliwie zapis umowy był jednoznaczny, wskazywał bowiem na wynagrodzenie stanowiące 40% uzyskanej od towarzystwa ubezpieczeniowego kwoty głównej. Pojęcie kwota główna nie budziło zaś zdaniem Sądu Okręgowego wątpliwości co do jego interpretacji. Trafnie Sąd pierwszej instancji wskazał, że już z samej wykładni językowej wynika, że określenie „kwota główna”

nakazuje uznać, że chodzi jedynie o należność główną tj. kapitał, nie zaś również o odsetki. Sąd odwoławczy w pełni akceptuje również stanowisko Sądu Rejonowego, że pozwany zajmujący się profesjonalnie dochodzeniem należności w imieniu konsumentów winien znać zasady konstruowania roszczeń w postępowaniu cywilnym. Brak podstaw do uznania twierdzenia apelującego, że gdyby przedmiotem roszczenia była pożyczka lub inne świadczenie pieniężne to rozgraniczenie na należność główną i odsetki byłoby w pełni zasadne. Roszczenie o zapłatę z tytułu odszkodowania jest również zobowiązaniem pieniężnym od którego można domagać się zasądzenia odsetek. Twierdzenia pozwanego, że należnością główną było wypłacone odszkodowanie przez zakład ubezpieczeń, które to odszkodowanie zostało wypłacone wraz z odsetkami, stanowi jedynie dowolną interpretację postanowień umowy dokonaną przez pozwanego, które to postanowienia umowy były zresztą redagowane przez pozwanego. Dokonanie przez powódkę wpłaty na rzecz pozwanego dodatkowego wynagrodzenia nie oznacza, że powódka nie podważała, że należność główna zawiera wszystkie wypłaty dokonywane przez ubezpieczyciela na rzecz powódki. Powódka wyjaśniła podczas zeznań, że zgodnie z ustaleniami z pozwanym wszystkie wypłaty zasądzone w postępowaniu miały być dokonywane na konto powódki, a dopiero później powódka miała rozliczyć się z pozwanym co do wynagrodzenia, natomiast pozwany podał w zakładzie ubezpieczeń swój rachunek zamiast rachunku powódki i na rachunek pozwanego została wypłacana reszta zasądzonej kwoty (po rozpoznaniu apelacji), o czym powódka dowiedziała się dopiero po przesłaniu PIT od ubezpieczyciela. Z zeznań pozwanego wynikało również, że powódka dokonała zapłaty na rzecz pozwanego kwoty 17 300 zł (już wówczas wskazywała na wysokość kwoty głównej), sam zaś pozwany celem uzyskania zapłaty podał zakładowi ubezpieczeń swój numer rachunku, zeznał „ widząc jaka jest sytuacja z powódką ja nie ryzykowałem, aby wypłacono bezpośrednio powódce”. Tym samym twierdzenia apelacji, że powódka dokonując zapłaty nie kwestionowała, że należność główna zawiera wszystkie wypłaty dokonywane przez ubezpieczyciela na rzecz powódki, pozostają w sprzeczności z samymi twierdzeniami pozwanego. Wskazane przez apelującego wyliczenia w apelacji nie podważają ustaleń Sądu pierwszej instancji, mają charakter dowolny i zmierzają do wykazania tezy pozwanego, która nie znalazła uzasadnienia w zebranych materiale dowodowym. Sąd pierwszej instancji odniósł się do kosztów

postępowania trafnie uznając kwotę 2 234,70 zł za kwotę z tytułu kosztów zasądzoną przez Sąd Okręgowy. Brak podstaw do uznania za zasadnych kosztów wyliczonych przez pozwanego w apelacji na kwotę 3 714,90 zł. Apelujący pomija nie tylko fakt, że jest to kwota przekraczająca zasądzone w wyroku koszty, ale również fakt, że z umowy zawartej 16 kwietnia 2020 roku wynika, że w przypadku sporu sądowego zakończonego pozytywnie powódka jako zleceniodawca wypłaca koszty wpisu sądowego i koszty zastępstwa procesowego (przy czym pozwany nie jest profesjonalnym pełnomocnikiem), w umowie nie przewidziano rozliczenia innych kosztów.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. apelację oddalił.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. obciążając nimi pozwanego jako stronę przegrywającą. Powódka poniosła koszty zastępstwa procesowego w kwocie 1 800 zł ustalone na podstawie §10 ust.1 pkt 1 w zw. z §2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie.

Brygida Łagodzińska